

Arrest

nr. 54 113 van 6 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 20 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN DE SIJPE, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, G. L. (...), verklaart de Russische nationaliteit te bezitten en van gemengd Duits-Tsjetsjeense origine te zijn. U werd op 06/01/1983 te Atchoi-Martan geboren. Op 26/08/2002 trouwde u met B. S. (...) (O.V. 6.330.599). In september 2008 vertrok u samen met uw kinderen vanuit Grozny naar Moskou. Uw man was eerder al naar daar vertrokken. Diezelfde maand probeerden jullie om per vliegtuig naar Zwitserland te vluchten. Er bleken echter problemen te zijn met jullie visa, waardoor dit mislukte. Volgens één van de beambten waren de visa geannuleerd door de Zwitserse autoriteiten. Begin oktober 2008 kon u met de kinderen alsnog naar België doorreizen. U kwam op 08/10/2008 in België aan en vroeg er op 10/10/2008 asiel aan. Uw echtgenoot arriveerde uiteindelijk op 04/02/2009 in België en vroeg een dag later eveneens asiel aan. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat

u uw asielaanvraag integraal op deze van uw man baseert en dat u zelf geen vluchtmotieven aanhaalt. Ter staving van uw identiteit en asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw internationaal paspoort en een medisch attest, opgesteld door een huisarts in België op 26/02/2010.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot B. S. (...) en verklaart hierbij zelf geen persoonlijke problemen te kennen die los staan van de vervolgingsproblemen van uw echtgenoot (CGVS d.d. 01/03/2010 p.5-6). In het kader van de asielpprocedure van uw echtgenoot werd door mij een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire bescherming genomen omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet worden besloten tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan deze beslissing werd genomen, alsook voor de bespreking van de door u neergelegde documenten, dient verwezen te worden naar de beslissing betreffende de asielaanvraag van uw echtgenoot.

De door u en uw man voorgelegde documenten werden reeds bij uw man besproken en kunnen bijgevolg bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan de asielaanvraag van haar echtgenoot, B. S., wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. 59 387. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekster zich in haar verzoekschrift beperkt tot dezelfde middelen als deze opgeworpen door haar echtgenoot tegen de in zijn hoofde genomen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus eveneens van 18 augustus 2010.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 54 112 van 6 januari 2011 de beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in hoofde van B. S. vernietigd en de zaak teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Het arrest genomen in hoofde van verzoeksters echtgenoot luidt als volgt:

"1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, B. S. (...), verklaart de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren te Katyr-Yurt op 30/07/1981 en bent sedert 26/08/2002 gehuwd met L. G. (...) (OV 6.330.599). Uw problemen begonnen in 2002 toen militairen voor de eerste maal uw huis bezochten aangezien u Abdullah Ganishev, een commandant bij de rebellen, bij u thuis liet overnachten. Uw familie had toen reeds lange tijd vriendschappelijke banden met de familie Ganishev. Abdullah werd in 2002 door de autoriteiten aangehouden, maar kon evenwel ontsnappen. Hierbij doodde hij een Tsjetsjeense politieagent. In 2005 kreeg u nogmaals het bezoek van mensen in militair uniform. De aanleiding voor hun bezoek was de aanwezigheid van F. (...), de zus van Abdullah, op de begrafenis van uw vader. In 2007 kreeg u een telefoon van K. (...), een broer van Abdullah, die u vroeg om het appartement van de Ganishevs te verkopen, wat u weigerde te doen. In datzelfde jaar kreeg u terug een bezoek van de autoriteiten. K. (...) belde u erna, tot in 2008, nog enkele malen op maar u legde telkens de telefoon neer toen u wist dat hij het was. Begin juli 2008 kreeg u het bezoek van Kadyrovtsi die u vroegen naar de telefoontjes die u van K. (...) kreeg en u duidelijk maakten dat ze nog altijd op zoek waren naar Abdullah. Eind juli 2008 kwam er aan uw appartement een taxi oprijden waarin G. G. (...), een andere broer van Abdullah, zat. U liet hem niet binnen en verzocht hem meteen om weg te gaan. Aangezien de burens dit gezien hadden, besloot u uw land van herkomst te verlaten. In september 2008, toen u reeds Grozny verlaten had, kreeg uw moeder nog het bezoek van de politie. U vertrok in de zomer van 2008 uit Grozny naar Moskou waar u een maand of anderhalve maand bij uw oom verbleef. Uw echtgenote kwam in september met de kinderen naar Moskou. Diezelfde maand

probeerden jullie om vanuit Moskou naar Zwitserland te reizen per vliegtuig. Bij de grenscontrole werden jullie paspoorten meegenomen voor verdere controle. Nadien kwam een beampte jullie zeggen dat deze visa niet echt waren en jullie niet konden vertrekken. Begin oktober vertrokken jullie naar Oekraïne, waar een man op jullie zou wachten. In tegenstelling tot wat afgesproken was, wilde hij jullie echter niet allemaal meenemen. Omdat uw vrouw in verwachting was, vertrok zij met de kinderen. Zij vroeg op 10/10/2008 in België asiel aan. U reisde vanuit Oekraïne door naar Polen waar u asiel aanvraag maar wachtte het resultaat van die aanvraag niet af. U kwam op 04/02/2009 in België aan en vroeg de dag erop, op 05/04/2009, asiel aan in België. U en uw vrouw legden volgende documenten voor: huwelijksakte, badge van het asielcentrum in Polen, kopie van uw binnenlands paspoort, inhoudingsbewijs van de Poolse autoriteiten, een brief van een kennis die bij de politie werkt waarin uw vervolgingsfeiten beschreven zijn met een kopie van zijn paspoort en van zijn politiebade, een foto waarop een broer van Abdullah Ganishev te zien is, het internationaal paspoort van uw vrouw en een medisch attest op naam van uw vrouw, opgesteld door een dokter in België.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht omwille van de problemen die u kende met de autoriteiten in Tsjetsjenië. Deze zouden sinds zijn ontsnapping in 2002 tot aan uw vertrek naar België in 2008, op zoek zijn geweest naar Abdullah Ganishev, een commandant bij de rebellen. Uw familie was goed bevriend met de familie Ganishev. Omdat u ooit onderdak had geboden aan Abdullah en omwille van de banden met deze familie kwamen de veiligheidsdiensten doorheen de jaren verschillende keren bij u langs, op zoek naar Abdullah en zijn familie. Begin juli 2008 gebeurde dit voor het laatst. Hierbij werd er voor het eerst gedreigd u mee te nemen indien u niet zou meewerken. Hierna, en nadat de broer van Abdullah naar u thuis was gekomen, besloot u te vertrekken. (CGVS 1 d.d.01/03/2010, p.3,8-9, 13) U gaf meermaals aan dat u de Kadyrovtsi vreest, maar gaf terzelfdertijd duidelijk aan dat u ook de federale instanties vreest (CGVS 1, p. 8; CGVS 2 d.d.21/05/2010, p.10).

Zoals eerder aangegeven, blijkt uit uw verklaringen dat uw contacten met de familie Ganishev de aanleiding van uw problemen met de autoriteiten in Tsjetsjenië waren. Alvast in 2008 waren de autoriteiten ook nog op zoek naar Abdullah. Hoewel de autoriteiten u, bij de inval in uw huis begin juli 2008, ook ondervroegen over andere leden van de familie Ganishev, gingen de meeste van hun vragen over Abdullah. (CGVS 1, p.10-11) Zo werd u gevraagd waar hij was en of u nog contact met hem had. (CGVS 1, p.14) Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd, blijkt dat Abdullah reeds in februari 2007 door de ordediensten werd doodgeschoten. Zowel regeringsbronnen als bronnen aan de kant van de rebellen stellen dat hij gedood werd. In het licht van deze informatie is het dan ook ongeloofwaardig dat u in 2008 nog het bezoek van Kadyrovtsi zou hebben gekregen met de bedoeling om Abdullah Ganishev te vinden. Gelet op het feit dat dit raakt aan de kern van uw asielrelaas – de door u verklaarde problemen blijken nauw verbonden met de opsporing van Abdullah Ganishev en bij bovenvermelde inval in juli 2008 zouden voor het eerst ernstige dreigementen tegenover u en uw gezin geuit zijn (CGVS 1, p.9) – wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in zeer ernstige mate ondermijnd.

Bijkomende vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vrees voor vervolging door de autoriteiten.

Zowel u als uw echtgenote waren in het bezit van eigen internationale paspoorten bij jullie vertrek uit Rusland. (CGVS 1, p.5; G. L. (...) – CGVS 1, p.3) Zowel u als uw echtgenote bekwamen deze reisdocumenten, respectievelijk in 2007 en 2008, via een vriend van uw vader die hoofd was van de paspoort- en visumdienst (CGVS 2, p.2, 6). Alvast met betrekking tot het paspoort van uw echtgenote dient opgemerkt te worden dat jullie beiden er niet in slaagden enige duidelijkheid te

verschaffen op de vraag of dit paspoort wettelijk verkregen was en wat de precieze rol van deze kennis in het bekomen van dit document was. U wist niet of het een echt document betrof, of er bepaalde procedures gevolgd moesten worden, of het geregistreerd werd noch of er een stempel aangebracht werd in het intern paspoort van uw vrouw. (CGVS 2, p.6) Ook uw echtgenote bleek niet te weten of het een officieel reisdocument was en hoe jullie kennis dit regelde. (G. L. (...) – CGVS 1, p.3).

Gelet op de ernst van de door jullie verklaarde problemen met de Tsjetsjeense en federale autoriteiten en op het feit dat het paspoort van uw echtgenote werd aangevraagd eind juli 2008 (G. L. (...) – CGVS 1, p.3), zijnde geruime tijd nadat jullie problemen begonnen waren en kort na het laatste bezoek van de militairen, is een dergelijke onwetendheid met betrekking tot dit paspoort niet geloofwaardig te noemen. Er mag verwacht worden dat u weet of het een officieel reisdocument betrof en welke rol jullie kennis speelde in de aflevering ervan, te meer daar de door jullie gevolgde reisweg serieuze risico's inhield.

Zo dient vooreerst opgemerkt te worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt dat de FSB de afgifte van een internationaal paspoort beoordeelt en registreert.

Daarenboven wilde u samen met uw echtgenote het land ontvluchten uit vrees om opgepakt te worden door de autoriteiten. Met het oog hierop werd ook het paspoort van uw echtgenote aangevraagd. Aanvankelijk zouden jullie per vliegtuig vanuit Moskou naar Zwitserland vliegen. (G. L. (...) – CGVS 1, p.4) Indien het paspoort van uw echtgenote niet geldig zou blijken te zijn, zouden zowel zij als u aan de grens ernstige problemen kunnen ondervinden met de Russische autoriteiten. Dit risico was nog groter gezien uw bewering als zou u niet geweten hebben of de visa die uw oom geregeld had voor jullie vlucht, geldig waren (CGVS 1, p.5), hetgeen bijkomende problemen kon – en inderdaad ook zou (infra) – opleveren bij de grenscontrole.

Dat u en uw echtgenote slechts een uitermate beperkte kennis over dit internationaal paspoort bleken te hebben is daarnaast nog om een andere reden onaannemelijk. Indien dit paspoort niet volgens officiële weg werd bekomen kan verondersteld worden dat hij jullie hiervan op de hoogte zou hebben gebracht. Immers, indien bij een (grens)controle zou blijken dat het paspoort van uw echtgenote niet geldig of (ver)vals(t) was, liep hij, in zijn functie als hoofd van de paspoortdienst, het risico om gesanctioneerd te worden indien zijn betrokkenheid bekend zou geraken.

Een verdere aanwijzing dat u niet gevisieerd wordt door de Russische autoriteiten werd gevonden in het feit dat u en uw echtgenote tijdens jullie vlucht uit Rusland tot twee keer toe gecontroleerd werden bij een grenscontrole. Zoals eerder reeds opgemerkt, reisden jullie met interne en internationale paspoorten op jullie eigen naam. Een eerste maal werden jullie gecontroleerd op de luchthaven in Moskou. Hierbij werden jullie paspoorten voor een lange tijd onderzocht door de douane. Die verhinderde jullie vertrek omdat jullie Zwitserse visa geannuleerd werden, maar liet jullie daarna zonder meer gaan (CGVS 2, p.5). Daarna werden jullie nogmaals gecontroleerd door Russische grenswachten aan de Russisch-Oekraïense grens. Zij lieten jullie zonder enige belemmering passeren. (CGVS 1, p.7) Het is niet geloofwaardig te noemen dat de autoriteiten u zonder meer zouden laten gaan, wetende dat u het land wilde verlaten, indien u werkelijk de door u verklaarde problemen zou hebben gekend, te meer daar de autoriteiten in Tsjetsjenië nog bij u thuis waren langs geweest toen jullie in Moskou waren. (CGVS 1, p.12).

Gelet op bovenstaande vaststellingen omtrent jullie gebrekkige kennis over de geldigheid van het paspoort van uw echtgenote en omtrent de grenscontroles die jullie ondergingen, rijst dan ook ernstig het vermoeden dat het internationaal paspoort van uw echtgenote echt was en dat het via officiële weg bekomen werd.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een brief voor geschreven door V. M. (...), voormalig politieagent en een vriend van u. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uit de brief blijkt dat deze op uw vraag geschreven werd met het uitdrukkelijke doel uw asielaanvraag te ondersteunen. Daarnaast verklaarde u dat hij schreef dat u vervolgd werd door Kadyrovtsi omdat u dit hem zelf vertelde. (CGVS 2, p.8) Het gesolliciteerde karakter van de brief ondermijnt in ernstige mate de bewijswaarde ervan. Bovendien zijn uw verklaringen op bepaalde punten inconsistent met de inhoud van de brief. Zo verklaarde u dat M. (...) Tsjetsjenië reeds verlaten had voordat u er zelf vertrok in 2008 (CGVS 2, p.7). Uit de brief blijkt echter dat hij tot 2009 werkzaam was bij de politie. Daarnaast is het hoogst opmerkelijk te noemen dat de brief enkel melding maakt van uw "vervolging" in de herfst van 2007, terwijl u verklaarde hem nog te hebben gesproken over de problemen die u had gekend in 2008 (CGVS 2, p.8). Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de bewijswaarde van dit document.

Tot slot dient nog vastgesteld te worden dat u begin december 2007 per vliegtuig naar Saoedi-Arabië reisde om er de Hadj te doen. Hierna keerde u (vrijwillig) terug naar Tsjetsjenië. Met het oog hierop had u een internationaal paspoort met visum bekomen. (CGVS 1, p.5; CGVS 2, p.2, 9) Dat u op officiële wijze naar het buitenland kon reizen en uit eigen beweging terug kwam is opmerkelijk te noemen, aangezien u toen al gedurende ongeveer 5 jaar sporadisch problemen had gekend met de

autoriteiten en aangezien u iets meer dan een maand voordien nog bezoek had gekregen van Russische militairen (CGVS 2, p.9). Hoewel niet zo erg als in juli 2008, werden er ook bij de bezoeken voordien reeds bedreigingen geuit (CGVS 1, p.9; CGVS 2, p.3). Dat u zich niet meer kon herinneren wat voor bedreigingen er dan wel zouden zijn geuit voor juli 2008 (CGVS 2, p.3) is bovendien niet aannemelijk te noemen, gelet op het feit dat dit de kern van uw asielaanvraag uitmaakt.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er in uw hoofdtegenwoordel geen gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals beschreven in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te weerleggen. Uw huwelijksakte en de kopie van uw intern paspoort bevatten enkel persoonlijke gegevens die door mij niet betwist worden en vermogen bijgevolg niet om bovenstaande vaststellingen inzake de door u verklaarde problemen te wijzigen. Hierbij dient opgemerkt te worden dat de kopie van uw intern paspoort niet volledig is, aangezien uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat het intern paspoort 19 pagina's bevat. Zo ontbreken onder andere de pagina's met de vermelding van uw verblijfsregistratie en de (eventuele) afgifte van een internationaal paspoort en vorige interne paspoorten. Uw badge van het Poolse asielencommissariaat en het inhoudingsbewijs van uw internationaal paspoort van de Poolse autoriteiten tonen enkel aan dat u asiel aanvraag in Polen, hetgeen hier niet betwist wordt. Aan de hand van de neergelegde foto kan niet achterhaald worden in welke omstandigheden de foto genomen werd noch of het effectief de broer van Abdullah Ganishev betreft. Bijgevolg is dit stuk niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Met betrekking tot het internationaal paspoort van uw vrouw werden hierboven reeds een aantal vaststellingen gedaan. Daarnaast dient nog opgemerkt te worden dat het enkel persoonlijke gegevens bevat die door mij niet worden betwist; uw echtgenote gaf aan dat zij doelbewust informatie betreffende haar reis naar België uit het paspoort verwijderde om bepaalde feiten achter te houden (G. L. (...) - CGVS 1, p.3). Van een persoon die om de internationale bescherming van een derde land verzoekt, mag echter verwacht worden dat hij of zij onmiddellijk de waarheid vertelt, zowel betreffende het asielaanvraag als de reisweg en documenten. De brief van uw vriend V. M. (...) werd eerder reeds besproken. De (onvolledige) kopie van zijn intern paspoort en van zijn werkbewijs van de politie tonen enkel zijn identiteit aan alsook het feit dat hij voor de politie werkte. Geen van beide zaken wordt door mij betwist. Het medisch attest van uw vrouw geeft informatie over haar psychische toestand maar geeft geen enkele informatie over de oorzaak van haar problemen waardoor deze diagnose niet vermogen bovenstaande vaststellingen te beïnvloeden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing in haar motivering in hoofdzaak gedragen wordt door de vaststelling dat verzoekers voorgehouden asielaanvraag ongelooftwaardig is daar Abdullah Ganishev reeds in februari 2007 om het leven zou zijn gebracht en verzoeker meer dan een jaar later nog steeds werd lastiggevallen door de Khadyrovtsi teneinde informatie over hem te verwerven. De Raad wijst erop dat de lectuur van het CEDOCA-antwoorddocument betreffende de dood van Abdullah Ganishev waarop verwerende partij zich desbetreffende steunt (administratief dossier, stuk 24, deel 3) niet eenduidig is en uit deze informatie niet met zekerheid kan worden afgeleid dat Abdullah Ganishev reeds in februari 2007 door de ordediensten werd doodgeschoten. De Raad beschikt derhalve over onvoldoende gegevens om

met zekerheid te kunnen uitmaken of Abdullah Ganishev wel degelijk reeds in februari 2007 om het leven werd gebracht.

Verwijzend naar artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen oordeelt de Raad derhalve dat het hem onmogelijk is bij gebreke aan deze essentiële gegevens te komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder hiertoe aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.”

Derhalve dient ook onderhavige bestreden beslissing in hoofde van verzoekster te worden vernietigd en teruggezonden aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 18 augustus 2010 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes januari tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT